

Solemnitat del Nadal del Senyor

“Maria esperava un fill. Mentre eren allà, se li van complir els dies i va néixer el seu fill primogènit”. Una de les lliçons que podem aprendre aquesta nit és la humilitat: saber-nos petits davant de Déu.

Evangelí (Lc 2, 1-14)

Per aquells dies sortí un edicte de Cèsar August ordenant que es fes el cens de tot l'imperi. Aquest cens va ser anterior al que es féu quan

Quirini era governador de Síria. Tothom anava a inscriure's a la seva població d'origen. També Josep va pujar de Galilea, del poble de Natzaret, a Judea, al poble de David, que es diu Betlem, perquè era de la família i descendència de David. Josep havia d'inscriure's juntament amb Maria, la seva esposa. Maria esperava un fill. Mentre eren allà, se li van complir els dies i va néixer el seu fill primogènit: ella el va faixar amb bolquers i el posà en una menjadora, perquè no havien trobat cap lloc on hostatjar-se.

A la mateixa contrada hi havia uns pastors que vivien al ras i de nit es rellevaven per guardar el seu ramat. Un àngel del Senyor se'ls va aparèixer i la glòria del Senyor els envoltà de llum. Ells es van espantar molt. Però l'àngel els digué:

-No tingueu por. Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble

una gran alegria: avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor. Això us servirà de senyal: trobareu un infant faixat amb bolquers i posat en una menjadora.

I de sobte s'uní a l'àngel un estol dels exèrcits celestials que lloava Déu cantant:

-Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que ell estima.

.....

Comentari

El feliç anunci als pastors segueix ressonant a les nostres oïdes, any rere any, sense que ens hi acostumem. El nostre cor s'omple de nou de joia en escoltar el relat del naixement del Fill de Déu, com si fos la primera vegada. El viatge de Natzaret a Betlem, Maria a punt

d'infantar, Josep a la recerca d'un lloc per al part, el Nen que neix, els bolquers i el pessebre, l'anunci als pastors i la seva precipitada visita. Tot sembla nou, aquest nou Nadal.

Sant Lluc emmarca el naixement de Jesús dins la història del món. L'emperador August havia aconseguit instaurar als seus enormes dominis un llarg període de pau, coneguda com la *Pax Augusta*, però va ser després de moltes guerres, de molts sotmetiments, de molta esclavitud. Per això, d'aquell “primer empadronament”, que podia semblar un gest d'orgull per part de l'autoritat, Déu se'n va servir perquè les Escripures es complissin, ja que estava escrit per mitjà del profeta que a Betlem de Judà havia de néixer el Messies (cf. *Mt 2, 5*). El viatge de Josep amb l'esposa encinta, no exempt de riscos, era un acte d'obediència humana, però va servir de via perquè Maria i Josep obeïssin

Déu, plenament confiats que tot sortiria bé. Probablement, Josep es va sentir aclaparat, patir davant la dificultat per trobar el lloc més apropiat per al virginal infantament. Però la seva fortalesa, serenitat i confiança en Déu es van imposar perquè Maria pogués posar al món “el seu fill primogènit”, “el primer d'una multitud de germans” (*Rm* 8, 29), en un lloc aparentment poc escaient a Déu: un pessebre, un racó desconegut d'una de les províncies del gran imperi. La diligència de Josep i la presència de Maria van convertir aquell pobre lloc, però, en el més digne no tan sols de l'Imperi sinó de la Terra. Fins i tot els animals d'aquell estable participaven del prodigi: “Un bou coneix el seu propietari, i un ase, l'estable del seu amo”, diu el profeta Isaïes.

De cop i volta, el cel s'obre, la glòria de Déu és incontenible, i es manifesta no als grans de la terra sinó a uns

pastors. Eren homes potser rudes, poc valorats en la societat, però foren els elegits per Déu per ser testimonis directes del gran esdeveniment. Van quedar enlluernats i atemorits per l'anunci que venia de l'àngel i per la munió de la cort celestial que lloava Déu. Coneixerien tal vegada les profecies que parlaven del Messies que havia de néixer a la ciutat de David: “I tu, Betlem Efrata, ets petita per a ser comptada entre els clans de Judà, però de tu sortirà el qui ha de governar Israel” (*Miquees* 5, 2). No podien imaginar, però, que aquella nit, en aquells contorns que ells tan bé coneixien per la seva feina, es compliria la divina promesa. Déu els va esguardar amb complaença per la seva bona voluntat, per la seva condició humil. Superat el temor inicial davant d'una visita tan inesperada, es van omplir d'una alegria i una pau que mai no havien experimentat. S'hi van complir les paraules del profeta que hem escoltat

a la primera lectura de l'eucaristia d'aquesta nit: “Els has multiplicat, els has omplert d'una alegria immensa” (*Isaïes 9, 2*).

Per poder participar del goig del naixement del Salvador, ens cal contemplar Maria i Josep, els pastors, i admirar-nos com ho faria un nen, ple de sorpresa. Anirem també nosaltres a adorar el Nen i aprendrem les lliçons de la “càtedra de Betlem”, com a sant Josepmaria li agradava de referir-se a aquest misteri. Potser la lliçó que més cal aprendre aquesta nit és la humilitat, saber-se petits davant de Déu; i així es compliran en nosaltres les paraules de Jesús adreçades als deixebles: “Qui acull un d'aquests infants en nom meu, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó el qui m'ha enviat” (*Mc 9, 37*). Avui el Nen és Jesús, l'enviat del Pare. Acollim-lo!

Josep Boira // Pianisssimo -
Getty Images

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/solemnitat-
del-nadal-del-senyor/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/solemnitat-del-nadal-del-senyor/) (27/03/2026)